

Za postępowanie prowadzone przewlekłe uznać należy postępowanie w którym organ formalnie za każdym razem nie przekroczył terminu załatwienia sprawy, ale w sposób nieuzasadniony korzystał z wyznaczania nowego terminu jej załatwienia. Postępowaniem prowadzonym przewlekłe jest także takie postępowanie organu, który konsekwentnie pomimo wielokrotnego braku akceptacji organu odwoławczego, opiera swoje stanowisko na tych samych podstawach- wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku.

Wnioskiem z czerwca 2014 r. P. Sp. z o.o. z siedzibą w B. zwróciła się do Prezydenta Miasta B. o podanie informacji w zakresie sposobu przeprowadzenia kontroli i jej wynikach w stosunku do przedsiębiorców. Spółka doprecyzowała wniosek wskazując na udostępnienie dokumentów w postaci protokołu wszczęcia kontroli, protokołu dokonania oględzin bazy magazynowo - transportowej oraz ostatecznego rozstrzygnięcia ww. kontroli.

W związku z powyższym organ pismami z lipca 2014 r. wystąpił do przedsiębiorców, których dotyczyły dane zawarte we wniosku o wskazanie, czy treść żądanych dokumentów stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

Decyzją z września 2014 r. organ odmówił udostępnienia żądanej informacji. O odmowie zadecydował fakt, że żądane informacje nie były publicznie znane a ich ujawnienie zagrażałoby istotnym interesom przedsiębiorstw. Żądane informacje uznawane są za poufne w świetle zwyczajów i praktyki przedmiotowej branży, która może niekorzystnie informacje wykorzystać podważając wiarygodność firm. Z danych znajdujących się w protokołach kontroli wnioskodawca mógłby pozyskać informacje, których właścicielem są konkurencyjne podmioty gospodarcze.

Po tym czasie nastąpiła seria wymiany pism między skarżącym przedsiębiorcą a organem oraz skarga do SKO, których wynikiem było złożenie skargi do WSA. W uzasadnieniu skargi podano, że od dnia złożenia wniosku do dnia złożenia skargi minął już ponad rok a postępowanie nie zostało zakończone. Zdaniem skarżącej Spółki analiza postępowania organu prowadzi do wniosku, iż zamiast realizować ciążące na nim i wynikające z bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa i obowiązku postanowił upórcozliwie przekładać załatwienie sprawy w ustawowym terminie 14 dni i wskazywać nowy termin czym doprowadził do przewlekłego prowadzenia postępowania. Tego rodzaju sytuacja, zdaniem skarżącej Spółki, miała już miejsce czterokrotnie. W pozostałych przypadkach powoływano się na te same powody, mianowicie skomplikowany charakter sprawy oraz rozpatrzenie kwestii podniesionych w decyzji SKO. Przedłużając postępowanie organ nie wskazał konkretnie na czym polega złożony charakter sprawy. Nadto wywieziono, że organ w czasie załatwienia sprawy w nowym terminie nie dokonywał nowych czynności (w tym dowodowych), które by uzasadniały niezałatwienie sprawy w terminie ustawowym. Każdorazowo w decyzjach SKO wskazane zalecenia, które organ powinien wykonać, nie

wymagały żadnych dodatkowych czynności dowodowych a więc ich realizacja była możliwa w terminie 14 dni.

Jak wynika z uzasadnienia przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ zaistnieje zatem wówczas, gdy będzie mu można skutecznie przedstawić zarzut niedochowania należytej staranności w takim zorganizowaniu postępowania administracyjnego, by zakończyło się ono w rozsądnym terminie, względnie zarzut prowadzenia czynności (w tym dowodowych) pozbawionych dla sprawy jakiegokolwiek znaczenia. Za postępowanie prowadzone przewlekłe uznać należy postępowanie prowadzone w sposób nieefektywny poprzez wykonywanie czynności w dużym odstępie czasu bądź wykonywaniu czynności pozornych, powodujących, że formalnie organ nie jest bezczynny (por. J. P. Tarno, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Warszawa 2012, s. 44; J. Drachal J. Jagielski, R. Stankiewicz, Komentarz do art. 3 P.p.s.a., w: R. Hauser i M. Wierzbowski (red.), Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Warszawa 2015, Legalis, nb. 68-69), ewentualnie mnożenie przez organ czynności dowodowych ponad potrzebę wynikającą z istoty sprawy (J. Borkowski (w): B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2013, art. 37, Nb 4)

Powyższe świadczy też o tym, że organ pozornie przedłużał terminy załatwienia sprawy tylko po to aby formalnie nie naruszać ustawowych terminów a także podejmował pozorne czynności w celu wyjaśnienia stanu faktycznego. Właściwie w każdej swojej decyzji organ odwoławczy podkreślał, że rozstrzygnięcie sprawy nie może być oparte jedynie na oświadczeniu przedsiębiorcy, ale na obiektywnych argumentach przemawiających za zakwalifikowaniem konkretnych informacji objętych wnioskiem do określonych kategorii danych mogących stanowić tajemnicę przedsiębiorcy. Rację ma skarżąca Spółka, że zarzut przewlekłości postępowania można postawić organowi od dnia wydania drugiej decyzji odmawiającej udostępnienia wnioskowanej informacji, tj. od grudnia 2014 r. Od tego momentu organ konsekwentnie pomimo braku akceptacji organu odwoławczego, opierał swoje stanowisko na tych samych podstawach. Takie postępowanie organu skutkuje tym, że od czerwca 2014 r. czyli od ponad roku sprawa nie jest ostatecznie rozstrzygnięta. Organ choć formalnie za każdym razem nie przekraczał terminu załatwienia sprawy, to w sposób nieuzasadniony korzystał z wyznaczania nowego terminu jej załatwienia.

II SAB/Bk 67/15 - Wyrok WSA w Białymstoku

Źródło: [CBOSA](#)